

slaaet til $7\frac{1}{2}$ Gange Kornprisen, har det vist sig i det forløbne Aar — og det har ogsaa fundet Udtryk i den rivende Nedgang i Svinebesætningernes Størrelse —, at dette Tal var noget for lille. Men alligevel maa jeg minde om, at naar vi ser paa den Tabel, som findes i Bilagene, ser vi, at adskillige Perioder indenfor Krigsaarene, ikke mindst i 1915, men ogsaa paa andre Tider, har været helt nede i Nærheden af Tallet 5 Gange Kornprisen.

Med Hensyn til Skellet mellem Kartoffelavlernerne skal jeg bemærke, at jeg forstaar ikke rigtig dette. Jeg har nemlig opfattet Stillingen saaledes, at vi ikke kunde avle flere Kartoffler her i Landet, end at vi er i Stand til at sælge det, vi har tilovers til Udlandet, specielt til Norge og maaske til Sverige og endogsaa til en meget stor Pris; de er meget begærlige efter at faa vore Kartoffler. Jeg har tænkt det saaledes, at den Overpris, vi fik for Kartofflerne, skulde dække det Tab, som Staten faar, og det Tilskud af 5 Kr. pr. Td., som Staten giver udover de Priser, der er fastsatte i § 11. Saaledes har jeg forstaaet det, og jeg har ikke troet, der var nogen Fare for, at der skulde blive lagt flere Kartoffler i det kommende Foraar, selv om man slettede Skellet ved de 20,000 Kr., end at det vilde være ikke blot i vor egen, men ogsaa i Nordmændenes Interesse, at noget saadant skete. Den højtærede Minister maa have misforstaaet mig, hvis han troede, at jeg skulde have sagt, at $5\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. var tilstrækkeligt. Jeg har fra første Færd under disse Forhandlinger stadig hævdet som min Overbevisning, at man bør sikre Samfundet $7\frac{1}{2}$ Mill. Tdr., ikke som noget, der staar paa Papiret, men saaledes, at der ved en saadan Lovs Gennemførelse sikres Samfundet de $7\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. eller der omkring, som jeg erkender i det væsentlige vil være nødvendige, naar vi staar uden Beholdninger ved det nye Høstaars Begyndelse. Ja, jeg nævnedes i min Tale i Gaar, at det var Landboforeningernes Forslag, jeg talte for, og jeg sagde, at der stod stærke Kræfter bagved, og det staar jeg ved, jeg beklagede, at den højtærede Minister ikke havde taget noget som helst Hensyn til de Ønsker og det Forslag, der var fremsat fra den Side, som man dog har Lov at sige repræsenterer Størsteparten af dem, som skal præstere den Ydelse til Samfundets Tarv og Behov, der her er Tale om, og som gør det med god Villie, kun har de gennem det Forslag, som foreligger, udtalt

Ønske om at faa nogen Indflydelse paa, hvorledes denne Ydelse tilvejebringes.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg hørte med Tilfredshed, at det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) betegnede sine Bemærkninger om en eventuel Forhøjelse af Priserne paa Korn som kun ganske løse. Maa jeg da overfor hans Bemærkning nu om, at overfor det antydede Ønske om en Forhøjelse af Grundprisen paa det leverede Korn stod Muligheden for en Besparelse paa det indkøbte Korn, have Lov at sige, at det leverede Korn jo i Kvantitet er saa langt overvejende over det indkøbte Korn, at der ved Nedsættelsen af Overprisen paa det indkøbte Korn rent økonomisk ikke kan tænkes at indkomme tilnærmelsesvis det, som Stigningen i Grundprisen paa det leverede Korn vil andrage. Men dernæst har jeg anført, at Forhøjelsen af Grundprisen paa det leverede Korn blandt andet vil have den overordentlig urimelige Følge, at alle Ydelser efter Kornprisen vil blive forhøjet, og alle Nydere af Ydelser efter Kornprisen derigennem paa ny modtage en ubegrundet Fordel. Derfor anser jeg det for meget vigtigt at fastholde Grundprisen og at give Overprisen i Form af en senere Godtgørelse, som ikke virker ind blandt andet paa Kapitelstakster og lignende Ydelsespriser.

Med Hensyn til Leveringen i det skandinaviske Samarbejdes Tjeneste, som jeg maa bede ærede Medlemmer om ikke at stedfæste udelukkende til Norge, mener det ærede Medlem, at vi kan nøjes med den Mulighed for at faa Korn, som et Indkøb i Løbet af næste Aar byder os. Jeg vilde ønske, at vi var saaledes stillede, at vi kunde give en fuld Sikkerhed i en gennemført Ligning for, at vi ved Høstens Begyndelse havde 2 Mill. Tdr. til dette Øjemed. Det vilde i Sandhed give os en Stilling i Norden og i Samarbejdet indenfor Norden, som vilde være af stor Betydning, af megen Værdi for os i Fremtiden, men Sikkerhed herfor lader sig jo ikke tilvejebringe, naar Naturen og dens Vilkaarligheder kan indvirke saa stærkt paa Resultatet. Endvidere har Sikkerhed ikke kunnet opnaas, fordi jeg ikke har ment at kunne stramme Ligningen ud over den Skala, som foreslaas her. Den Omstændighed, at man ikke kan byde fuld Sikkerhed, bør dog ikke, naar man for Alvor vil denne Gerning, opfordre til at henvise den absolut kun til Muligheden, nogen Sand-